

ΑΝΩΤΑΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΚΥΠΡΟΥ
ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

ΕΦΕΣΗ ΚΑΤΑ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ Δ/ΡΙΟΥ ΑΡ. 151/2018.

(Προσφυγή Αρ. 187/2017)

[Τ. ΨΑΡΑ-ΜΙΛΤΙΑΔΟΥ, ΣΤ. ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΗ, Η. ΓΕΩΡΓΙΟΥ. Δ.Δ.]

14 Φεβρουαρίου, 2024

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΕΩΡΓΙΟΥ

Εφεσείων,

και

ΤΜΗΜΑ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟΥ ΚΑΙ ΧΩΡΟΜΕΤΡΙΑΣ

Εφεσίβλητων

Εφεσείων παρών αυτοπροσώπως

Κ. Παπαδοπούλου, (κα), δικηγόρος της Δημοκρατίας, εκ μέρους του
Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, για Εφεσίβλητους.

Δικαστήριο: Η απόφαση του Δικαστηρίου είναι ομόφωνη
και θα δοθεί από τη Δικαστή Τ.Ψαρά-Μιλτιάδου

Α Π Ο Φ Α Σ Η

(ex tempore)

Τ. ΨΑΡΑ-ΜΙΛΤΙΑΔΟΥ, Δ.: Θεωρούμε ότι με βάση αυτά που έχουμε μελετήσει, την πρωτόδικη απόφαση και από ό,τι έχει λεχθεί σήμερα, είμαστε σε θέση να δώσουμε την απόφαση μας *ex tempore*. Σημειώνουμε ότι και η ευπαίδευτη συνήγορος της Δημοκρατίας εντέλει δέχθηκε πως υφίσταται σφάλμα στην πρωτόδικη προσέγγιση, το οποίο εστίασε στην έλλειψη επαρκούς αιτιολογίας.

Ο Εφεσείων είχε προσβάλει πρωτοδίκως πειθαρχική ποινή που του επεβλήθη, γνωστοποιηθείσα στις 31.1.2017 με επιστολή 27.1.2017 των Εφεσιβλήτων-καθ'ων η αίτηση. Το πρωτόδικο Δικαστήριο χωρίς να εγερθεί από τους διαδίκους οποιονδήποτε τέτοιο θέμα, στην απόφαση του, θέτει ζήτημα δικαιοδοσίας του Δικαστηρίου να εκδικάσει την υπόθεση σε συνάρτηση με την ιδιότητα του Εφεσείου, ως εργάτη, εντασσόμενου στην κατηγορία του ωρομίσθιου προσωπικού. Με επίκληση του Άρθρου 122 του Συντάγματος έκρινε ότι ο Εφεσείων δεν είναι δημόσιος υπάλληλος, ως εκ τούτου δεν μπορούσε να υπαχθεί στη δημόσια υπηρεσία. Με κατάληξη ότι λόγω έλλειψης δικαιοδοσίας η προσφυγή του απορρίφθηκε ως απαράδεκτη με €1.000 έξοδα.

Έχοντας μελετήσει την πρωτόδικη απόφαση θεωρούμε ότι παρά το ότι ορθά έγινε επίκληση της υπόθεσης ***Κωνσταντίνου κ.ά. ν.***

Δημοκρατίας (2004) 3 Α.Α.Δ. 577¹, η απόφαση του Διοικητικού Δικαστηρίου, δεν παρέχει το αναγκαίο υπόβαθρο γεγονότων ώστε να μπορεί να κριθεί, τω όντι, εάν ο Εφeseίων είχε την ιδιότητα του δημόσιου υπαλλήλου ή όχι. Ενώ στην ως άνω αυθεντία διαφαίνεται πως το Δικαστήριο θα πρέπει να εξετάσει τις ειδικές περιστάσεις της κάθε υπόθεσης, όπως τη φύση των καθηκόντων του ωρομίσθιου εργάτη, την περίοδο της υπηρεσίας του, τον τρόπο αμοιβής του και πολλά άλλα, στην κρινόμενη περίπτωση το πρωτόδικο Δικαστήριο δεν παρείχε τέτοιες αναγκαίες λεπτομέρειες ώστε το θέμα να αποφασισθεί με επαρκή αιτιολογία. (Βλ. επίσης **Κωνσταντίνου κ.ά. ν. Δημοκρατίας (2010)3 Α.Α.Δ. 212**).

Με βάση τα πιο πάνω επιτυγχάνει ο δεύτερος λόγος έφεσης, στο βαθμό που διαφαίνεται πως το Πρωτόδικο Δικαστήριο δεν παράθεσε με επαρκή ή και καθόλου αιτιολογία τα γεγονότα τα οποία αποτέλεσαν το έρεισμα εφαρμογής του **Άρθρου 122 του Συντάγματος**,² ώστε τελικά να κρίνει

¹ «Από όσα έχουν ήδη λεχθεί, προκύπτει, όπως ήδη υποδείξαμε, ότι δεν τίθεται θέμα δεσμευτικού προηγούμενου ή κατηγοριοποίησης απασχόλησης, αφού στην κάθε συγκεκριμένη περίπτωση το θέμα είναι θέμα κρίσεως επί του συνόλου των γεγονότων που τη συνθέτουν, ούτε βεβαίως μπορεί να γίνεται λόγος για διάσταση στη νομολογία, η αρχή της οποίας είναι σαφής και δεν έχει διαφοροποιηθεί αφ' ότου διατυπώθηκε στη Loizou a.o. ν. CΥ.Τ.Α.. Και δεν είναι μόνο το ότι δεν είναι δυνατός ο προκαθορισμός της σημασίας οποιουδήποτε συγκεκριμένου στοιχείου για κάθε περίπτωση, αφού είναι ο ποικίλων συνδυασμός και η ποικίλου σημασία των στοιχείων σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση, εξεταζόμενη στο χρόνο της, που διαμορφώνει, στο τέλος της ημέρας, την καλή κρίση του δικαστηρίου ως προς την έτσι αναδυόμενη πραγματική φύση της απασχόλησης. Ιδιαίτερος σε μια εποχή που ο ρόλος των πολιτειακών δραστηριοτήτων έχει εξέλθει από τα στερεότυπα πλαίσια του παραδοσιακού κράτους και διακλαδωθεί σε πολύμορφα και διαρκώς αναπτυσσόμενα πεδία που δεν επιτρέπουν δογματικές ή ανελαστικές αντικρύσεις παρά μάλλον μια λειτουργική και πραγματιστική προσέγγιση στο πλαίσιο της κοινής λογικής και των αναγκών και αντιλήψεων της εποχής».

² «Εν τω κεφαλαίω οι κάτωθι όροι, εκτός εάν εκ της εν δεδομένη αλληλουχία χρήσεως όρου τίνος προκύπτει άλλο τι, σημαίνουνσι:

πως δεν υφίσταται δικαιοδοσία του Διοικητικού Δικαστηρίου. Ως εκ τούτου, δεν εξετάζονται οι λοιποί λόγοι έφεσης.

Συνεπώς η πρωτόδικη απόφαση παραμερίζεται το ίδιο και η διαταγή για έξοδα.

Διατάσσεται η παραπομπή της υπόθεσης σε άλλο δικαστή του Διοικητικού Δικαστηρίου, ο οποίος θα αποφασίσει επί του προκύψαντος εκ του **Άρθρου 122 του Συντάγματος** θέματος, αφού ακούσει τα μέρη. Ανάλογα με την απόφαση του, επ'αυτού του θέματος, εάν θεωρήσει δηλαδή ότι έχει δικαιοδοσία, θα εξετάσει περαιτέρω τους λόγους ακύρωσης και την προσφυγή εν γένει.

Ο όρος «δημόσια θέσις ή αξίωμα» σημαίνει θέσις ή αξίωμα εν τη δημόσια υπηρεσία.

Ο όρος «δημόσιος υπάλληλος» δηλοί τον κατέχοντα μονίμως ή προσωρινώς δημοσίαν θέσις ή αξίωμα ή τον αναπληρούντα τον μόνιμον κάτοχον.

Ο όρος «δημόσια υπηρεσία» σημαίνει υπηρεσίαν υπαγομένην εις την Δημοκρατίαν, πλην της υπηρεσίας εν τω στρατώ ή εν τοις σώμασιν ασφαλείας της Δημοκρατίας και περιλαμβάνει υπηρεσίαν παρά τω Οργανισμώ Εσωτερικών Τηλεπικοινωνιών Κύπρου, τω Ραδιοφωνικώ Ιδρύματι Κύπρου και τω Οργανισμώ Ηλεκτρισμού Κύπρου και παρ' οιοδήποτε ετέρω νομικώ προσώπω δημοσίου δικαίου ή παρ' οιοδήποτε ετέρω οργανισμώ δημοσίου δικαίου άνευ νομικής προσωπικότητος, ιδρυομένοις προς το δημόσιον συμφέρον υπό νόμου, των οποίων τα κεφάλαια είτε παρέχονται είτε είναι ηγγυημένα υπό της Δημοκρατίας, εν ή δε περιπτώσει η επιχείρησις ασκείται αποκλειστικώς υπό τοιούτου νομικού προσώπου ή οργανισμού, εφ' όσον η διοίκησις αυτού τελεί υπό τον έλεγχον της Δημοκρατίας. Ο εν αρχή όρος δεν περιλαμβάνει όμως υπηρεσίαν εις θέσις ή αξίωμα ου ο διορισμός ή η πλήρωσις δυνάμει του Συντάγματος ενεργείται από κοινού υπό του Προέδρου και του Αντιπροέδρου της Δημοκρατίας, ουδέ υπηρεσίαν εργατών, εκτός εάν ούτοι απασχολώνται τακτικώς ως εργάται εις μόνιμα έργα της Δημοκρατίας ή οιουδήποτε εκ των ειρημένων νομικών προσώπων ή οργανισμών».

Τα πραγματικά έξοδα της έφεσης ως θα υπολογισθούν από τον Πρωτοκολλητή επιδικάζονται υπέρ του Εφεσείοντα.

Τ. ΨΑΡΑ-ΜΙΛΤΙΑΔΟΥ, Δ.

ΣΤ. ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΗ, Δ.

Η. ΓΕΩΡΓΙΟΥ. Δ.